

[Kaj Poulsen]

pes på, nemlig ved indførelse af en dobbeltstraf, vel nok er lige i overkanten af, hvad der er rimeligt. Man siger, at såfremt en ejer har fået en frihedsstraf, skal eller kan den følges op af en delvis konfiskering. Men i bemærkningerne siger man noget ganske andet, nemlig at man skal kunne fradømme ejerne retten til at eje eller administrere ejendomme. Dette er dog noget ganske andet.

Må jeg til slut sige angående opsigelsesreglerne, at jeg tror ikke, man havde foreslået disse opsigelsesregler, hvis man havde kendskab til de problemer, der kan opstå ude i ejendommene, det være sig i det private som i det almennyttige udlejningsbyggeri. Derfor må vi afvise dem.

Vedrørende det private udlejningsbyggeris overgang til almennyttige boligselskaber synes jeg, at der står for lidt i forslaget om, hvad hensigten er med det, og hvordan man vil organisere sådanne foreninger og ordne finansiering og eventuelle afhændelsesvilkår for den enkelte beboelse. Det er uklart, men vi må se, hvad kommunisterne mener med det.

Jeg kan henholde mig til ministerens indvendinger mod forslagets punkt 11, som klart giver udtryk for, at boligterrorister bliver legaliseret. De boligterrorister, som vi har set på Frederiksberg med Preben Herbo, har jo netop benyttet sig af, at man kan have et flertal i ejerforeningen og på den måde trykke både ejerne og lejerne. Derfor må vi afvise forslaget, og jeg skal fra socialdemokratiets side afvise forslaget som helhed.

Thorndahl (FP):

Dette kommunistiske forslag har ganske klart til formål at gøre det helt umuligt at have privat udlejningsbyggeri. Det siger man naturligvis ikke klart. Kommunisterne har pakket synspunkterne ind i en lang række bureaukratiske foranstaltninger og udviklede regler. Det ville være mere rimeligt, om kommunisterne åbent og redeligt markerede deres politiske holdning i stedet for som i dette tilfælde at pakke den ind i en lang række revisionistiske og vattede betragtninger.

Beslutningsforslagets indhold kunne erstattes af et lovforslag bestående ganske enkelt af 2 paragraffer. § 1: »Staten overtager pr. 1. januar 1979 samtlige private beboelsesejendomme med 9 lejligheder eller derover.« § 2:

»Ejendommene overtages til ejendomsværdien ved 16. almindelige vurdering.« Det er simpelt hen realiteten i forslaget. Hvorfor tør kommunisterne så ikke vise det? Dette vil naturligvis indebære udgifter for staten. Samtlige udlejningsejendomme med 9 lejligheder eller derover var ved 16. almindelige vurdering vurderet til ca. 34 mia kr., og det vil sige, at staten ville pådrage sig udgifter af størrelsesordenen 10–15 mia kr. ved en overtagelse af det private udlejningsbyggeri. Men med den nøjagtighed, hvormed kommunisterne fører økonomisk politik, kan en merudgift på 10 eller 15 mia kr. vel ikke spille nogen større rolle.

Der er en meget lang række urigtige påstande i beslutningsforslaget og bemærkningerne til forslaget, men jeg skal af tidsmæssige grunde alene beskæftige mig med en enkelt af disse urigtige påstande. Kommunisterne siger i bemærkningerne – og jeg citerer:

»Denne begrænsning af huslejestigningerne vil samtidig standse stigningen i ejendomspriserne.«

Denne påstand siger noget om den saglige kvalitet af beslutningsforslaget. Kommunisterne har åbenbart overhovedet ikke gjort sig den ulejlighed – hvad der ville være rimeligt – at undersøge statistikken over ejendomsvurderingerne. Havde kommunisterne gjort det, ville de f. eks. i statsskattedirektoratets publikation »Vurderingen af landets faste ejendomme pr. 1. april 1977« kunne konstatere, at udlejningsejendommene med 9 lejligheder eller derover – og det er jo dem, det drejer sig om – af samtlige ejendoms kategorier har haft langt, langt den laveste stigning fra 15. til 16. almindelige vurdering. Stigningen har kun været på 26 pct. mod gennemsnittet for landets ejendomme som helhed på 72 pct. Landets ejendomme er som helhed steget ca. tre gange så meget som udlejningsejendommene, der er til debat her.

En stigning på 26 pct. mellem 15. og 16. almindelige vurdering svarer til 5,9 pct. om året, og da forbrugerprisindeksen i samme periode er steget med ca. 11 pct. om året, er realiteten den, at realværdien af udlejningsejendommene er faldet med ca. 5,1 pct. om året svarende til knap 2 mia kr. om året for disse ejendomme under ét.

Hvorfor går udlejningsejendommene under ét ca. 2 mia kr. ned i realværdi om året? Det gør de bl. a., fordi der er så få, der over-